

Punt de Vista

EL PUNT

El Punt expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

EDITORIAL

Paradoxes en el repartiment de les pensions

Un centenar d'economistes ha publicat un manifest en el qual avisen que l'actual sistema de pensions farà fallida l'any 2025 en el millor dels casos. Per si amb això no n'hi hagués prou, la proposta del govern espanyol de posposar l'edat límit de jubilació als 67 anys només serviria per conjurar els problemes durant quatre anys. La solució? Calcular la pensió sobre tota la vida laboral i augmentar els anys de cotització necessaris per tenir-hi dret. És a dir, abaixar el volum global de les pensions. Les previsions no es poden despatxar com la pensada d'un grup d'economistes, perquè són el resultat d'una aritmètica bàsica. Cal preocupar-se per un problema que es pot declarar amb més o menys cruïda en els pròxims anys, però és discutible que la millor manera de fer-ho sigui l'alarmisme.

Una altra qüestió és si analitzem el repartiment territorial de les pensions. Segons les dades del 2008, el saldo en pensions de Catalunya és positiu en més de 1.400 euros per habitant i any, mentre que el d'Astúries, per posar un exemple extrem, és negatiu en gairebé 9.000 euros. Això, què vol dir? Que després de l'espoli fiscal que pateix el nostre país any rere any, el sistema de pensions espanyol no ha entrat ja en fallida gràcies a les aportacions de Catalunya i de Madrid. És legítim preguntar-se si, en aquestes circumstàncies, els jubilats catalans encara han de fer algun esforç més.

Noves perspectives comercials a Tarragona

Oficialment des d'ahir al matí Tarragona ja té un lloc al mapa comercial del país amb l'obertura del centre comercial El Corte Inglés. L'arribada de les noves instal·lacions ha generat una gran expectativa, no només a la ciutat sinó també a les comarques i poblacions veïnes, que veuen en aquesta superfície un nou al·licient per desplaçar-se a Tarragona. Per contra hi ha també el recel d'un petit comerç que encara avui veu com una amenaça el gegant comercial. Però ara no és el moment de victimitismes improductius sinó l'hora d'assumir el repte i la transformació que això pot suposar tant per al botiguer de tota la vida com per a la ciutat en general. El Corte Inglés és el punt de partida que, per una banda, posa a prova la capacitat de les infraestructures que té Tarragona per absorbir sense problemes l'important nombre de visitants que portarà i, per l'altra, per incentivar el botiguer local, que cal que es reinventi per seduir, també, el nou comprador.

L'ESCAIRE

Miquel Pairoli

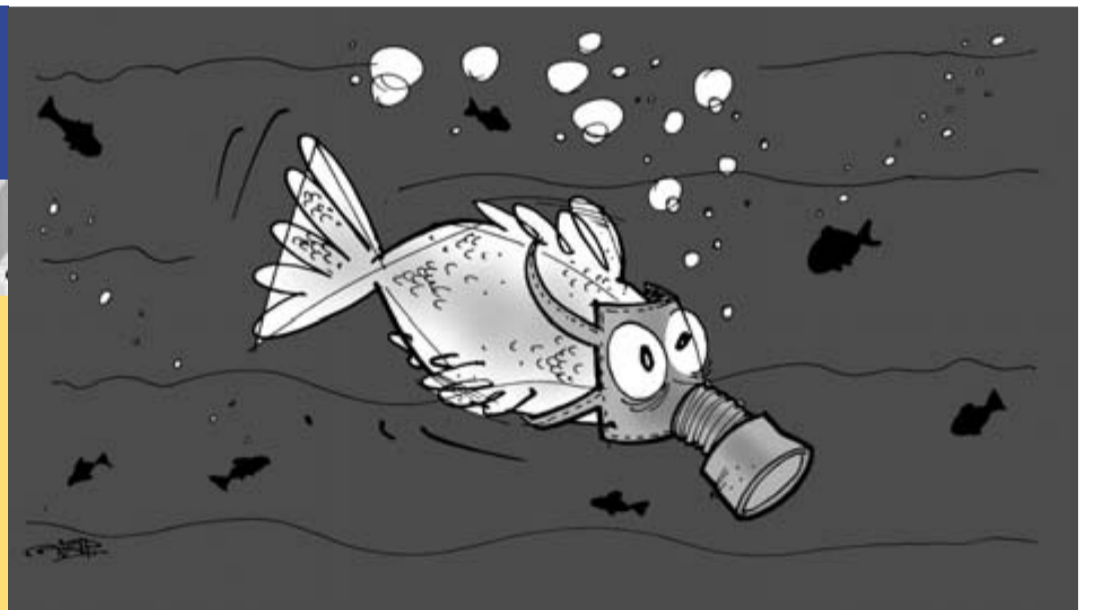
Contra el diàleg

El principal titular de portada del diari *El Mundo*, en l'edició de dimecres, deia: "*Las autonomías nos fastidian a todos, avisa el Banco de España*". Feia referència, és clar, a les manifestacions que havia fet el dia abans el governador de la institució, Fernández Ordóñez, que han estat prou comentades en els mitjans, ja sigui a favor o en contra. No ve pas gens de nou allò que va dir Fernández Ordóñez i que resumia el titular d'*El Mundo*. Ho veiem escrit sovint en els diaris de Madrid i se sent constantment en les tertúlies de ràdio i de televisió emeses des de la capital del regne. Aquella gent n'estan cansats, de les autonomies. Els polítics del PP i del PSOE, quan parlen amb to institucional, només fan que lloar allò que anomenen els èxits de l'estat autonòmic, que ha garantit la convivència entre els espanyols i el progrés econòmic i social en els últims trenta anys, diuen. Però ells mateixos, quan parlen amb més franquesa, o els excèntrics, com el governador, no tenen inconvenient a reconèi-

xer que n'estan fins al capdamunt de l'estat autonòmic, que és ineficaç i car, que estimula el separatisme, etcètera. Allà n'estan cansats. Aquí, també. Una institució tan prudent i moderada com el Cercle d'Economia afirmava en un comunicat, l'endemà de les declaracions d'Ordóñez, el següent: "L'estat de les autonomies comença a mostrar clares limitacions per encaixar les aspiracions de Catalunya". Llenguatge tènue, però d'intenció clara. Una notícia important, aquestes paraules. Aleshores, si allà estan incòmodes amb el sistema autonòmic i aquí també, per què no en parlem i mirem d'arreglar-ho? Pregunta ingènua. Seria massa racional això, massa intel·ligent. A la pell de brau hi ha una tradició d'intolerància, de violència i de mala llet que fa impossible resoldre els conflictes polítics amb pau, generositat i diàleg. Sota el sol poderós d'aquesta península malaurada sempre preval la força. En últim terme la guerra civil, i si no l'amenaça. Qui ha oblidat que la Constitució del 78 es va elaborar sota la remor dels sabres desembainats?

LA PUNXA D'EN JAP

Joan Antoni Poch

El tractat Abot

Josep Ferrer i Costa

Publicat per la jove i diligent editorial Fragmenta, que en poc temps s'ha fet un lloc en el món editorial català amb la publicació acurada de llibres clàssics d'espiritualitat d'arreu del món (tot un contrapès a la xerrameca barata de llibres d'autoajuda), acaba d'aparèixer, sota el títol genèric de *La saviesa dels Pares d'Israel*, la primera traducció al català directa del tractat

Abot de la Misnà.

El volum, que es publica en versió bilingüe hebreu, arameu i català, una de les característiques d'aquesta editorial, és signada pel Dr. Joan Ferrer, professor titular d'Estudis Hebreus i Arameus de la Universitat de Girona, especialista en jiddisch i antic secretari i col·laborador del lingüista Joan Coromines. El volum, impecablement editat, compta amb una introducció i anotació del text del Dr. Jordi Sidera, especialista en història de les religions.

El tractat Abot és un dels llibres més emblemàtics del judaisme i forma part del llibre de la Misnà, que és un complement a la Torà (el Pentateuc cristià), el pilar del judaisme. De fet, la Misnà, també anomenada Torà oral, en recull tota la rica tradició exegetica oral. Al centre de la Misnà, compilada al segle II dC pel rabí Yehudà, es troba aquesta perla de la tradició sapiencial judaica, expressiva, elegant i poètica, ara versionada en català amb totes les garanties que es mereix.